

Schweissprøve i Tyskland 8. September 2012

Af Brian Seitzberg

Som et led i samarbejdet med den tyske Beagle Klub, tog Martin Hansen fra Retriever Klubben og jeg, Brian Seitzberg, fra Beagle Klubben til Tyskland i weekenden 7.-9. September 2012 for at afprøve to hunde til en tysk schweissprøve på 20 timer / 1000 Meter. Martin skulle op med Labrador Retrieveren Kianta, og jeg skulle op med Beagle Cato. Med på turen var også min kone Lene Marie Seitzberg til at støtte med tysk oversættelse, da hverken Martin eller jeg er specielt stærke ud i det tyske sprog.

Turen gik nærmere betegnet til den lille by Boostedt, ca. 10 km fra Neumünster i Schleswig-Holstein. I Boostedt boede vi på "gasthaus" (en slags kro), som udover at kunne tilbyde mad og overnatning også var samlingspunkt for prøven. Vi ankom fredag eftermiddag og fredag aften blev der hygget med god øl samt en snak med nogle af de andre tyske deltagere til prøven.

Lørdag morgen var der morgenmad og prøvelederen og de tre dommere hilste os velkommen. Prøvelederen afholdte parolen ved morgenbordet, og fortalte undervejs lidt om hvad de tre dommere lagde vægt på ved bedømmelsen af hundene. Der var lodtrækning om sporene, og jeg og Cato fik det første spor. Martin og Kianta trak det sidste spor. I samlet trop kørte vi ud til skoven Segeberger Forst i udkanten af byen Latendorf cirka 4 km fra Boostedt. Det var overskyet og det regnede lidt, så vejforholdene var nogenlunde for sporet. Jeg satte Cato i gang, og det gik derudaf.

Sporet var ikke lagt som hverken et S- eller U-formet spor som vi kender det fra danske prøver, men fulgte i stedet skovens naturlige stier og terræn. Sporet var lagt med en stok med en svamp, som var trykket ned i skovbunden med blodet på. Jeg vidste ikke på forhånd, hvor meget blod der var brugt i alt på sporet. Om trent halvvejs på sporet kom Cato i problemer. Cato havde kredset lidt rundt om et vandhul, men jeg havde trukket ham udenom og var gået lidt længere frem. Her valgte jeg så at gå til højre et godt stykke, da Cato virkede meget sikker på sporet. De to af dommerne blev stående, men den sidste dommer gik med mig. Efter et par minutter blev jeg kaldt tilbage igen. Dommeren spurgte, om jeg selv vidste hvor Cato var gået af sporet, og det vidste jeg godt. Det var nogenlunde der hvor de to andre dommere stod. Der var et sårleje (et opskrab i skovbunden), og Cato blev sat på sporet igen. Derefter gik Cato godt 150 meter og hen til slutningen af sporet, hvor der ikke lå et skind eller et løb, men derimod et lille dødt rålam.

Dommeren sagde i sin kritik til mig, at det var et rigtigt godt sporforløb, men at det samtidig også var et rigtigt ærgerligt tab. Sporets slutning lå i den retning hvor Cato var gået på afledningsfært, men selve sporet gik en stor bue udenom, så derfor kunne Cato ikke lige skyde genvej. Dommeren havde også været lidt flink til først at kalde Cato af efter 100 væk fra sporet, hvor det normalt var 80 meter.

Ventetiden for deltagerne til en schweissprøve kan godt være lang, men der var sørget for lidt mundgodt i form af kaffe/the, sodavand, småkager og slik, som vi frit kunne forsyne os med. Vi fik også lidt underholdning, for da vi kom tilbage igen til samlingspladsen i skoven, var der ankommet et stort antal børn og voksne. De fleste skulle deltage i et særligt "Skovmesterskab" for 1-hjulede cykler. Det lokale brandvæsen fra Latendorf var også ankommet – dels for at gennemgå sikkerheden på ruten med brandbilen og sætte udrykningen på ved start, men dels også for at hjælpe eventuelle tilskadekomne. Til løbet var der hele 96 star-

ter, og startområdet var lige foran vores parkerede biler. Der var en større vandpyt ved startområdet, så vi havde sat os godt til rette i vores medbragte stole i håbet om at se nogen falde i vandpytten – lidt lige som ved den berømte magasindam til hubertusjagter. Desværre – eller heldigvis om man vil - var der ingen børn eller voksne, der faldt i vandpytten. Til gengæld sad brandbilen fast efter arrangementets afslutning, men den kom fri igen uden yderligere hjælp.

Snart blev det Martin og Kiantas tur til at gå de 1000 meter. Jeg sagde på engelsk til den ene dommer, at Kianta ville gennemføre sporet på cirka 30 minutter. Det mente dommeren ikke, men ganske rigtigt: Præcis en halv time senere havde Martin og Kianta gennemført sporet uden et eneste tab på vejen.

Vi kørte igen i samlet trop tilbage til Boostedt, og her fik vi serveret lidt frokost, som snarere blev til aftensmad, da afslutningen af prøven først fandt sted cirka ved 17.30-tiden. Prøvelederen afholdte parole under middagen, og deltagerne fik deres præmieringer. Jeg og Cato fik en 2. præmie, og Martin og Kianta fik en flot 1. præmie og blev tildelt en fin ærespræmie i form af en lille tallerken i stål med logoet fra den tyske Beagle Klub. Kianta er indtil videre den første danske Labrador Retriever, der har bestået en tysk schweissprøve.

De tyske deltagere, som deltog i brugsprøven (Gebrauchsprüfung), skulle til en afsluttende prøve igen om søndagen. Brugsprøven var nemlig delt over to dage. Dag 1 består af kaninslæb 300 meter, lydighed og to skudprøver. Dag 2 er der 600 meter schweissprøve. Man skal bestå alle elementer på dag 1, for at komme videre til dag 2, og man bliver tildelt et antal point for hvert element.

Søndag formiddag fik jeg og Martin mulighed for at overvære to af deltagerne på schweissprøven. Det gik rigtigt godt, og herefter kørte vi alle i samlet trop hjem til prøvelederen, hvor vi fik serveret frokost. Vi fik også hilst på skovejeren Petra Hansen, som syntes at både Martin og Kianta samt jeg og Cato havde klaret det flot, når man tog i betragtning, at hundene var blevet afprøvet i et ukendt terræn og i et helt andet land.

Efter frokosten kørte vi hjemad mod Nordjylland igen, og vi var alle enige om at det ikke var sidste gang vi var til schweissprøve i Tyskland.

FAKTABOKS

Hvad er en Spurlautprüfung (SPL)?

En Spurlautprüfung er direkte oversat til dansk "en sporprøve med lyd". Det er en drevprøve, hvor der søges efter levende harer. Harerne gemmer på marken, og man afsøger marken ved at gå i en kæde. Hvis en hare pludselig dukker op, skal hundeføreren være hurtig og holde sig klar til at blive kaldt frem til dommeren. Dommeren påviser stedet, hvor haren er kommet fra, og beaglen skal herefter slippes for at løbe efter haren. Beaglen skal gå / give lyd fra sig fra start og 400 meter frem. Herefter kan det være svært at høre lyden afhængig af afstand og vindforhold. Dommeren kan give hunden op til 3 chancer i alt, så hvis hunden ikke opsøger sporet i første omgang, er chancen der stadig i anden og tredje omgang.

Hvad er en skudprøve (Schussfestigkeitsprüfung, SFP)?

Skudprøven foregår således, at hundeføreren først slipper beaglen løs på en mark, hvorefter der bliver affyret et skud fra en haglbøsse. Skuddet kan affyres ned i jorden for at dæmpe lyden. Imens observerer dommeren hundens adfærd, og dommeren skal på et bedømmelseskema påføre graden af, hvor skudsikker hunden er. Det er efter tyske regler kun nødvendigt at gennemføre skudprøven én gang, og så snart hunden har bestået skudprøven, behøver man ikke at gå til prøve igen. Når man senere hen melder til enten en Spurlautprüfung eller Schweissprøve skal man blot vedlægge dokumentation for den beståede skudprøve.

Hvad er en Schweissprüfung (SchwK)?

Schweissprøven ligner de danske schweissprøver, men der er forskel. I Danmark får man på 20 timer / 1000 meter ingen hjælp ved sporets start, men i Tyskland får man påvist anskudsstedet og flugtretningen. Der er 6 Verweispunkte (sårlejer), og 4 pürschtegn (f.eks. bensplinter, hår, opskrab m.v.). Undervejs skal man finde alle disse tegn og melde det til dommerne. Det giver så hundeføreren en idé om, om man er på rette vej. Det samme gælder hvis man ser schweiss. Her skal man også melde tilbage til dommerne. Såfremt man undervejs får et tab og/eller man er i tvivl og man tidligere har set schweiss, kan man bede dommeren om at blive sat på sporet igen der hvor man så schweiss eller der hvor man sidst har set Verweispunkte, og pürschtegn. Gennemfører man sporet uden at påvise schweiss, Verweispunkte eller pürschtegn får man en 3. præmie, og ikke en 1. præmie. Derfor er det vigtigt at man melder det hele til dommerne, og det nytter således heller ikke noget, at hunden bare løber sporet igennem.

Ved sportab bliver først kaldt af efter 80 m, hvor det i Danmark og Norge er det 35-63 meter.

Man kan som dansker deltage på den tyske schweissprøve når det er under den tyske Beagle klub, men hunden skal have gennemført en dansk 20t/1000m og have bestået med 1. præmie, da det er en intern prøve og her kræver det også at man skal have både dansk og tysk jagttegn. Det tyske jagttegn kan udstedes midlertidigt inden prøven ved en skriftlig ansøgning til jagtmyndighederne i den pågældende stat.

Når man har bestået Schussfestigkeits- og Spurlautprüfung (SFP und SPL) og Schweißprüfung (SchwK) giver det en ret til at anmelde på Verbandsschweißprüfung på 20t/1000m (Forbundsschweissprøve) og når man har bestået den kan man anmelde til 40t/1000m. Og til Forbundsprøven kommer man til at kæmpe imod andre racer på samme prøvetype.

I Tyskland har man opdelt sportyperne således, at man SKAL have bestået de rene dråbeudlagte prøver 20 timer/1000 m og 40 timer/1000 m, inden man må tilmelde sig de samme prøveformer på færtsko. Man må ikke veksle imellem de forskellige prøveformer. Sådan det er ikke i Danmark, hvor man kan vælge, om man vil have dråbe eller færtsko.

Til at bedømme hundene er der altid tre forskellige dommere.

Hvad er en brugsprøve (Gebrauchsprüfung, GP)?

Brugsprøven består af flere forskellige elementer: Først kaninslæb 300 m i line. Derefter er der en dressurprøve, det vil sige man får anvist en rute og man skal gå med sin hund som går frit ved siden af en i snor, og man må ikke røre snoren.

Herefter er der en skudprøve hvor hunden bliver dækket af og føreren går 30 m væk fra hunden. Der bliver affyret 3 skud, og hunden skal hele tiden blive liggende på plads. Herefter bliver hunden sluppet fri i en indhegning med 2 udgange. Hunden skal finde vildtet og drive det ud mod dommerne.

Efter dressur- og drevelementet er der 600m Schweiss spor: Det foregår på samme måde som ved 1000 meter schweiss (se beskrivelsen ovenover).

Man skal bestå alle elementer for at komme videre, og man bliver tildelt et antal point for hvert element.

Kræves der jagttegn til en tysk Spurlautprüfung eller schweissprøve?

Ja, gyldigt jagttegn er et krav for at kunne deltage i en tysk Spurlautprüfung eller schweissprøve. Dette skyldes, at beaglen i Tyskland bruges til jagt i langt højere grad end man gør i Danmark, og de jagtligge egenskaber er derfor også af væsentlig betydning i opdrættet af de tyske beagler.